

**milena
marković
deca**



BEOGRAD / MMXXI

copyright © Milena Marković, 2021

urednici izdanja
Flavio Rigonat
Zvonko Karanović

DECA

u staroj zgradi u centru grada
čuvala me je tatina sestra
kad sam bila jako mala
pa bi na krov išle stepenicama
da sušimo veš
iz lavora prstićima pružam tetki veš
košulje se nadimaju pod brzim oblacima i vetrom
hiljade i hiljade prozora svojim očima sjakti
kad sidemo u stan poješčemo nešto lepo
tetka je šaputala
gledala devojkama u šolju i pričala
kako je nisu dali za jednog što joj se sviđao u selu
nego za teču inženjera
pre toga je radila u beogradu kod bogate rodbine
i svašta su radili i govorili pred njom
kao da ne postoji
tetka je govorila
više od jednog muškarca da ima devojka
to ti je već javna kuća
pred smrt kad me je poznala
oči su joj bile blage i svetle
radovala se što sam došla

i ja ću je tamo pozdraviti i ljubiti moju milu tetku
nisam je dovoljno ljubila morala sam da žurim negde

obdanište je bilo strašno rekli su
da moram da idem jer svi moraju da rade i uče
i niko neće biti kod kuće
obdanište je bilo pored moje zgrade i ja sam
odlazila do ograde kad su nas vodili napolje i
gledala sam
svi su bili kod kuće i mama je lupila šerpom i sestra je
gledala kroz prozor i otac je pušio cigaretu na prozoru
brat je došao popeo se stepenicama
ušao u zgradu da ide kući samo ja ne mogu
onda bi me kaznila vaspitačica što se penjem na ogradu
isto tamo u jasicama kad bi neko zgrešio svi bi dobili
lančano po guzici i svaki dan sam plakala
mama je rekla sine moraš da znaš da ne mogu
svi da te vole to je bio veliki trenutak
ne samo da me ne vole svi
nego me niko ne voli to sam tada shvatila
dok sam ih gledala kako su svi kod kuće
a ja sam tu pored
mala i sama

u selo se išlo svakog petka
stisnuti nas troje sa punim bešikama
jer nema stajanja
a oni ispred se dodaju termosom kafe
i puše stalno cigarete
i tata stalno pušta volan jer viče i mora
sa dve ruke i nogama da se pomaže dok viče
njega niko ne razume i mi nemamo milosti

jednom mu je volan ostao u rukama
i to je bilo iznad kanjona
što ga nije sprečilo da stane posle nekog vremena
natera nas sve da izađemo iz kola
poređamo se ispred ambisa
i gledamo u divan tanki most
poskočio nad modrom vodom
a kad se vraćamo sa sela gajbice su na kolenima
nema šta da kupujemo
na pijaci i da naše propada
sveže neprskano
a na selu baba je umrla pre nego što sam se rodila
govore mi da ličim na nju a ona je dosta ružna
ne čak ni ružna nego neugledna što je gore
i onda je deda tatin tata doveo nerotkinju što su je
iz dve kuće izbacili a nju sam morala da
zovem majka i stalno je držala hranu pod katancem
a mama je sekirom kidala katanac da ja jedem sir
tata je vrlo malo jeo to što se na selu čuva
govori se da je to zbog toga što je jednom sreo
velikog pacova u kaci za kupus
a deda je imao šećer koji nije lečio pa mu je bila
trula noga i nije spavao u kući nego
ispred kuće pod strehom
lep čovek sa trulom nogom i mnogo pametan
ali ja se toga ne sećam mnogo sam bila mala
sećam se smrada i tužnih plavih očiju koje
niko nije nasledio
to selo imalo je strašan bunar jedan ispred kuće
i drugi još strašniji izvan avlije pokriven samo
trulim daskama
i tu si morao da paziš da ne upadneš

a pre svega da ne upadnu ovce
a njih si morao da paziš da ne odu u detelinu
jer onda puknu i umru
ali kad prođeš bunar i namiriš ovce pokupiš šljive i
okruniš kukuruz
sipaš pomije svinjama i jedeš i ljubiš tu što moraš da je
zoveš majka a ona te svaki put ljubi u usta
ti odeš na livadu
a tamo na livadi na sjajnoj kad nema ljudi ovaca ni krava
svaki cvet ima svoje ime
nad cvećem tamno opako snažno drveće
pa dalje jaruga strana duboka
topole tu su bile i kad legneš ispod njih nebo ti
ujede srce lepotom
a onda krišom odeš u obor da stiskaš jaganjce jariće
tele ne smeš da diraš jer je krava strašna
male životinje i njihova
mala srca što kucaju
topla u rukama i želja
da ih stisneš i zadaviš i poljubiš
i njihovi zubi
kljunovi i jezici
topli hrapavi oštri
male životinje što se otimaju a neka ti se puštala i tu baš
nisi htela da držiš
a dalje dalje od livade kad prođeš breskve i jabuke
sa belim cvatom
nekad smo samo išli da vidimo kako cveta
deda je javio da puca led da probija cveće
idemo da vidimo
dalje je bilo mrkog drveća hrasta i oraha
tu je bio zamak

u zamku ja sam zanosna
i čekam njega da dođe
on ima oči plave nadmene
kosu crnu
beloput je jaše konja
bljeska belim kurjačkim
zubima ne on je plav
rumen velikih usana gazi
preko livade smeši se
on je smeđ drzak tanak
kosa duga vijori
ne to je isus
na koga gledam žudnim očima
još dosta imam do žene
a samo o tome mislim
posle hrasta i oraha kukuruzi počinju
nema im kraja veći su od mene
klipovi imaju ogromne kose
zlatne i rujne
to je tvrđava već jedna grad jedan
to su princeze silne zatočene
nežne besramne grčke boginje amazonke
vile i veštice to sam sve ja kad jednom budem lepa
kad izađe ona baba iz mene
onda se čuje neko se šunja
lišće se cepa
to je crni pas
on je strašan beži sakri se
pokidao je lanac
ujutru treba ustati iz perina
i dugo čujem zvuk lanca koji se vuče
po tek osušenom blatu i zapinje za korenje

veliki roditelji imaju strašno spretne ruke
iz tih ruku izlazi hrana i čista odeća
oni viču voze deru kože i peku rakiju
začula sam mukla srca topot konja mrku krv
mene divnu u kukuruzu sa gustom zlatnom kosom
samo da budem sama da ih ne gledam
tu porodicu taj žvakački derački soj
da me ne vređaju

jednoga dana rekla sam maminoj sestri
da oni stariji puše
prevarila me je davala mi uštipke
i pitala me onako kao usput
puše li oni
ta kuća nikad nije bila završena
imala je ploču preko
a na ploči šator
te noći su me sestre i braća izbacili iz šatora da
idem u šumu
kolika je bila to šuma
čitavih deset metara
a u njoj zmije i pacovi
automobilske gume i rolne guz papira i kore od lubenice
gde su tvrđave zamkovi gde je moj
junak da me izbavi tu ima
mnogo rođaka braće i sestara žilavih ujaka
ujni što laparaju
oni jedu brže i pričaju brže i
kolutaju očima puše cigarete
imaju menstruacije tuku se piju
idu na logorske vatre
plaču zbog roditelja

plaču zbog nečega što ja ne smem da čujem
samo ja najbolje plivam od svih
ja sam u moru
ja sam u moru lepotica
gledajte ona je u moru
ona je visoka i crvenokosa
ima zelene oči i duge prste na rukama
ono na kamenju nisu guzate sestre i rođaci što
kolju lubenicu
oni ne postoje
ja sam došla tu sama
sama sam došla na svet
sama sam došla da sve očaram
ja sam sa broda ne ja sam iz jedne kuće
jedne kuće na steni jedne bele kuće
jedne bele kuće sa plavim prozorima
imaju stepenice do nje
idu od mora
ima pećina ispod nje
ja imam šesir i tešku pletenicu do ispod kolena
ja imam sandale i bisere oko gležnjeva
ja pucam iz puške i soko mi sleće na ruke
orlovi dolaze kod mene iz usta mi jedu a vukovi
me prate i čuvaju
u moru sam mama
ne želim da izađem i jedem lubenicu
ne želim da gledam to meso iz koga sam potekla
nisam od vas ja sam sama došla
vi ne postojite
topli ružni grad u upekloj dolini
u gradu smokve i lorber
kuća i terasa bez ograde

one su, moje sestre
sve guzate uskih strukova
sa jakim kosama i obrvama
i jakim dlakama na rukama
samo leže tajno puše na terasi bez ograde
jedan dan samo jedu jedu
dva dana gladuju
dugo su u kupatilu
sede i dižu noge po dušecima
postanu brze i siktave
mirišu se kupaju smeju
briju dlake brijaćem
kad pipneš im nadlakticu ona je
oštra i dlake sve više rastu
i nešto oštro i slatko miriše od njih
i stalno im je dosadno
deda je strašan on mumla
i pipka po grudima i oko rupice
deda je đavo to je čikica koga guraš
od sebe kad te dohvati iza kuće
a te noći su divne
sa kućom punom ljudi koji viču
koji se nazivaju moja porodica
jednom kad nema mesta za spavanje
spavam kod baba tetke
koja nikad nije skinula crninu
za sinom snajom i unukom
što ih je pokosio zaspali turčin na autoputu
kad se majka okrenula da sinovima doda
sendviče i sok
taj dečko što je preostao iz automobila
nije dobar dečko i sve mu puštaju

baba tetka kaže moram da se operem da se ne upalim
stavlja korito nasred sobe koja se
retko koristi i ja se skidam
pod punim svetlom a onda ona zove
unuka da gleda moju ribicu i on se smeje
ja sam sa planine
tamo sam jahala divlje konje i
cveće je opojno više od mene
ljudi dolaze da me vide imam crnu kosu
jake obrve i belu put
vidite me bednici ja sam čarobnica
sa kosom do ispod kolena koja je kad se veže
kao bič kao prut
mene sve zveri znaju ja sam
ratnica planinska ukrotiteljka
vukova i medveda i zmija
te guzate lenje devojke moje sestre
pričaju o onome stalno
dal im je neko već ušao unutra
dal je i to dosadno
bistra ledena voda teče preko oblutaka
ja je gazim a rekli su da čuvam stomak
žensko sam dete i ja je gazim
i kupam se u njoj
on dolazi
on je tih kao da je nem
ima oštru bradu svetle oči i nosi šešir
i nož za pojasom
u bistroj vodi je moj rođak
i jedan drugi na drvetu
oni imaju noževe
imaju noževe svi u gaćama

ja nemam oštire dlake
ja sam ćosa ćosava
slabe kose i obrva
ja sam jedna dobra devojčica
puna sam kao jaje na oko
puna sam kao lubenica
prazna sam kao oblaci
kao krnji lavor
klizava kao punoglavac
nema više tvrđava zamkova
provalija duboke vode
sve je u nogama rukama
guzici glavi telu
nestao je čitav čudesni svet
ima samo jedno telo i ja sam u njemu
i želim farmerke sa cvetovima
kakve nose starije devojčice

on je došao u školu
za glavu viši od svih vidi se
da ga je mama obukla i opeglala
on ne može da se ne smeje
njemu se osmeh preliva iz debelih usana
šake su mu ogromne preko pola klupe
jabučica mu je kao šljiva kao kesten
on dolazi na rođendan i moja sestra se naginje
sa baklavama i ja vidim magle mu se oči i svima njima
imam haljinu iz mamine mladosti
prvo mislim da mi dobro stoji onda shvatim
da izgledam smešno nedoraslo
imam roze sjaj za usne i stan mi je
ružan jedna je pitala da li se selimo

stalno izgleda kao da se nismo raspakovali
i uvek nešto jako miriše
ima puno ljudi u tom stanu i ja nemam veze sa njima
ja sam umetnica
mene će ljudi da zapamte
i svi će da plaču što mi se nisu divili
i svi će da budu bedni
a ja ću da budem u velikom potkrovlju i imaću
ruske hrtove
on ne čita knjige i obrijao je glavu i
pije pivo ujutru i govori gluposti ali su mu ruke
tako divne i svaku loptu ubaci u koš i ne znam
da li mi se podsmeva
stalno se držimo za ruke ali on govori
kome se sve sviđam
i viđa jednu iz srednje škole
ona ima duge noge ne vredi što znam da ide
u mašinski obrazovni centar kad odlazim da prošetam
za vreme velikog odmora
a on nije bio na časovima
u zapljuvanom prolazu između zgrada oni sede
on je na kamenom zidiću i ona je pored digla nogu
u uskim frula pantalonama i on gleda kao pas
kao pas potuljeno i žudno i opasno
o kako ja sve mrzim mene su tu ostavili
ja nisam kao vi ja ne znam kako sam došla u taj
ružni stan što smrdi ja volim konje i hrtove
i pišem u stihu i nosim stvari koje ne želim
koje su imale starije sestre one sa guzicama
lenje krave što stalno pričaju o onome
cveće više ne znam ni drveće nebo ne vidim ni bunar
moji su dani kratki i sumorni

da li me je neko primetio
jesam li na listi najlepših u školi
čuje li mi neko krčanje u stomaku
smrdi li mi iz usta i pazuha
ja živim u argentini u staroj kolonijalnoj kući
imam freske i tapiserije po zidovima
doge me lenjo prate kroz velike sobe
u zatvorenom dvorištu pod kolonadama je kamenje
kroz koje raste trava
imam četvero dece i ta moja deca umeju praćkom
da pogode sve što se mrda
imaju jake kose i obrve i puna usta i velike oči
stalno pevaju i sve su dečaci
na prozorima su vitraži i dok ih zamišljam oni se magle
i ja vidim njegove ruke i dugačke mrke noge i
debeo vrat i zovem ga o kako ga zovem da dođe
čujem ih noću u školskom dvorištu
kako ciče i urlaju dok ja sedim pored prozora i čitam
besmrtnu literaturu
i dalje me uzima za ruke i čeka ispred muzičke škole
ali nešto je između mene i njega
nešto mi je ušlo u usta što kaže pogrešne stvari
ono što želim neću imati nikad
nešto me je uzelo
ispred zgrade su mladići sa hladnim očima
pored njih treba proći uspravno i ne klecati
mama kaže ne izazivaj ko izaziva sam je kriv
i da li sam najlepša devojčica ne ima onih nekoliko
koje su zaista vrlo lepe i to mi nije dostižno
to me boli nasmrt
treba biti poseban
beli buljavi artur rembo me zove i pruža ruku

čekam da se ukaže prilika samo čekam i dočekaću
da probam sve od života makar bio kratak
da upalim sveću na oba kraja
ćopavi bajron je ispod jastuka
blejk kliče sa zidova šeli šapuće u tami
ulica je tako prosta
opasna deca ne sastavljaju lako rečenice
ja čitam lotreamona
ja sam obećana devica sa crnom trakom oko vrata
upisujem gimnaziju gde nikog ne poznajem i
niko mene ne poznaje
tu su bolje obučene devojčice iz centra grada koje već
znaju sva mesta
a ja se pravim da znam i onda stvarno
upoznajem ta mesta
i najgora sam od svih u školi konačno sam prva na listi
mama pušim a pre nego što zapalim oližem cigaretu
kao što ti radiš mama
vidiš da sam nešto naučila isto sklanjam kosu iza ušiju i
mašem rukama
ti si pričala kako si bila najlepša eto ja nisam mama
ti si pričala da si skakala sa mosta u reku i najbolje plivala
ja sam skočila još dalje mame gledaj me dušo moja
kad si me vodila na karate ti si otišla u prvi red
da radiš najbolje
a ja u poslednji da ne radim ništa nego da budem
negde drugde mama
negde gde nema tebe
ja sam prva koja duva marihuanu i hašiš mama
ja sam prva koja pije tablete sa votkom i pivom
i vekiju i štok ja sam prva što izlazi sa starijim mladićima
šta te briga što menjam gaćice dva puta dnevno

menjaju mi se gaćice šta mi se zagledaš u gaćice
džukelo čujem kažeš mi dušo moja
ja ne mogu da te gledam i neću
da ti vadim dlaku sa leđa
idi pa se okupaj mama mrzim
da ti tražim dlaku ispod plečke
tvog ispranog brushaltera zašto si vezala tu
divnu kosu cvetnom maramom od
moje haljinice zašto ideš zarozana zašto vičeš ženo
mama zašto si stalno kod kuće mama ništa ti ne vredi
ja se već uveliko jebem mama
zveckaju lanci kroz žitko blato zapinju za korenje
crni pas nije veći od mene
sela sam na crnog psa
heroin je divan mama kad bi samo znala kako
lak korak daje
uopšte ne gazim na petu i mazno telo
nisam krava mama i ne lupetaram bila bi ponosna
kako sam dama mama
muzika mi dolazi duboko unutra me uzima
svi pevaju o meni za mene i jedan od njih će da dođe i
da mi pruži ruku i da me odvede i spase
bolje da budem neko ili da umrem mislim dok se
penjem na četvrti sprat svakog dana i nosim starijima
kese sa obe ruke i govorim dobar dan umri babo i
hoću mama poješću supu ja te mrzim i ne pušim lažu
samo čekajte crvi ja sam za veliki svet
ja nemam džeparac kad ti nešto treba ti traži
kažu oni imaš kod kuće da jedeš kuvano
kad ti nešto treba ti traži kažu oni
muzika mi sklanja medveda sa grudi i pčele iz očiju i
zemlju iz usta